

Beboelsesforholdene ere i det Hele bleve noget bedre i Løbet af de sidste tyve Aar. Antallet af Personer, der bo i Kjældre, er i Byen indenfor Voldene blevet betydeligt mindre i de sidste 20 Aar, og udgjør nu noget over 8000. Udenfor Voldene er Kjælderbefolkningen vel steget, men Stigningen hænger sammen med den stærke Bebyggelse, og ser man hen til denne, maa det siges at være et heldigt Forhold, at kun 3357 af en Befolkning paa c. 103,000 Indv. have Ophold i Kjældereren. Derimod er Befolkningen i Side- og Baghuse steget meget betydeligt, navnlig udenfor Voldene, hvor den højere Pris, der efterhaanden er bleven betalt for Byggegrunde, har nødvendiggjort at bygge baade i Højden og Dybden.

Imellem Valgkredse var Befolkningen fordelt paa følgende Maade i 1850 og 1880:

	1850	1880
1ste Valgkreds	14,093	37,713
2den —	13,980	19,569
3dje —	15,642	15,198
4de —	14,303	11,927
5te —	15,169	85,924
6te —	13,078	15,613
7de —	14,849	14,185
8de —	13,716	17,114
9de —	14,865	17,148
	<hr/>	<hr/>
	129,695	234,391

Det maa bemærkes, at den Optælling, Skattekontoret har foretaget, kun er foreløbig. Det er altsaa muligt, at den endelige Optælling vil udvise Tal, der noget — men dog kun i en ringe Grad — ville afvige fra de ovennævnte. — De ovenfor anførte Tal ere tagne af en Skrivelse, dateret d. 23. 2. 1880, fra Skattekontorets Chef til Københavns Magistrat. Denne Skrivelse aabnes med en Udtalelse om, at det snarest har været til Gavn for Folketællingen, at den afholdtes en Søndag, og slutes med et Ønske om, at den næste Folketælling i København maa blive afholdt allerede om 5 Aar.

Den engelske Ølindustri. «Am Biere hängt, am Biere drängt sich Alles», kunde man næsten, «med Göthe, sige om

England. Næsten $\frac{1}{8}$ af det hele dyrkede Areal i England er helliget Humle og Maltkulturen; en Kapital paa omtr. 4000 Mill. Kr. er anbragt i Bryggeriforetagender, i hvilke en halv Million Mennesker finde Beskæftigelse.

Ølindustrien er flere hundrede Aar gammel i England. Allerede en Forordning af 1272 giver Bestemmelser om Prisen paa Øl. I det sextende Aarhundrede blev Humletilsætningen forbudt, idet man betragtede den som en Forfalskning af Øllet. Endnu i det syttende Aarhundrede petitionerede «the City of London» ved Parlamentet om Forholdsregler imod to slemme «Misbrug»: Anvendelsen af Newcastle-Kul, der lugte ilde, og Anvendelsen af Humle, der mentes at være skadeligt for Sundheden og at fordærve den rene Bygsmag. — Allerede i 1585 fandtes der i Londons City og Westminster 26 større Bryggerier, der producerede meget og snart begyndte at exportere. 1610 blev det første Bryggeri grundlagt i Burton on Trent, — en lille By, der senere kom til at nyde samme Anseelse paa Ølproduktionens Omraade som Manchester paa Bomuldsindustriens, Sheffield paa Staal- og Knivindustriens, Birmingham paa Jernindustriens og Leeds paa Uldindustriens Omraade. «Den hele By er,» skriver Ed. Young i 1874, «næsten udelukkende helliget Ølindustrien. I Byen findes næsten ikke andre Bygninger end Bryghuse. De kolossale Fabriker, der bære Navnene Bass, Allsopp, Inde, Coope, Worthington, Salt, Numeley, Evershed og Robinson, findes her tilligemed mange Fabriker med mindre Navne. Bass betalte i Maltsskat og Licensegebyr 200,000 £ (henved 4 Mill. Kr). 26 Dampmaskiner sætte hans Fabrik i Gang, og 5 Lokomotiver bruges til at føre Materialierne fra et Sted til et andet, paa Jernskinner der gennem hele Etablissementet strække sig i en Længde af 5 engelske Mil.»

Foruden i London og Burton findes store, fortræffelige Bryggerier i adskillige andre Byer; men navnlig maa dog nævnes det store Bryggeri i Dublin, St. James Gate Brewery, der tilhører Hr. Guinness. Det har med stor Energi efterhaanden arbejdet sig i Vejret, og staar nu kun tilbage for de uhyre Forretninger, der tilhøre Bass & Co. og Allsopp & Co. De to

sidstnævnte Firmaer producere næsten kun «Pale Ale», der i de britiske Riger er berømt under det populære Navn «Bass», medens Guinness's Forretning kun producerer det mørke Øl, «Porter». I den sidstnævnte Forretning, som i 1877 betalte over 4 Mill. Kr. i Malt- og Ølskat, produceres navnlig tre Arter af mørkt Øl: 1. «Single Stout» eller «Porter», der næsten udelukkende drikkes i Irland; 2. «Double Stout», en stærk Ølsort; og 3. «Foreign Stout», navnlig bestemt til Udførsel til varmere Lande, ikke fuldt saa stærkt som «Double Stout», men bitrere. Hovedforskjellen mellem dette Øl og det Øl, der sædvanlig drikkes i Tyskland, bestaar deri, at det paa Grund af den større Mængde Humle er bitrere, og at det er langt mere alkoholholdigt, hvorved det bliver lettere at konservere. Forøvrigt hæver der sig ogsaa i England mange Stemmer til Gunst for det mindre alkoholholdige tyske Øl.

I London fandtes der i 1879 mere end 150 Bryggerier, der tilsammen producerede omtr. 6 Millioner Barrels. Kun forholdsvis lidt udføres heraf, og i alt Fald er Importen af Øl fra Burton og af Edinburgher Ale større end den lokale Export, da Forbruget er saa stort. De londonske Etablissementer maa vel i Retning af Storartethed staa tilbage for flere provinsielle Rivaler, men ere dog altid særdeles betydelige. I Spidsen for dem staa Truman, Hanbury og Buxton, og efter dem kommer det i sin Tid enestaaende verdensberømte Firma Barclay & Perkins.

Den engelske Øludførsel har i de senere Aar haft en aarlig Værdi, som har varieret mellem 1,800,000 £ og 2¹/₂ Million £. — Ialt findes der i Storbritannien omtrent 30,000 Bryggerier.

(Af: K. v. Scherzer, Weltindustrien, Studien während einer Fürstenreise durch die britischen Fabrikbezirke. Stuttgart, Julius Maier. 1880).

Staalpenne. Birminghamer Entusiaster have kaldt Staalpennen *the knitting-needle of civilization*, og maaske kan endnu en eller anden Ynder af Talkuriosa finde Behag i at udregne, hvor mange Dage om Aaret der spares den Lærde eller Skri-